

ONZE ANIVERSARI DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Diumenge, dia 27 de juliol, a les 9 del matí, al NOUVEAU-THEATRE de PERPINYA

Farà ús de la paraula: JOAN COMORERA

L'acte serà presidit per RAFAEL VIDIELLA

JOAN COMORERA
secretari general del P.S.U. de C. conseller del Govern de Catalunya.

ALS ONZE ANYS DEL P. S. U. DE C.

FIDELES A LA LINIA D'UNITAT I DE LLUITA

EN commemorar l'onze aniversari del nostre gloriós i heroic Partit és amb profunda satisfacció que podem constatar un fet indiscutible: el Partit Socialista Unificat de Catalunya, en el curs d'aquestes dues anyades de combats incessants, ha sabut restar fidei, amb conseqüència revolucionària, a la seva línia d'unitat i de lluita.

Es així com durant aquests onze anys el P.S.U. de C. no s'ha considerat mai un partit d'emigrats, sinó de lluitadors. Hem tingut sempre confiança en la combativitat dels treballadors catalans del poble de Catalunya, a la República.

Fil de la unitat, sorgit en ple combat, el P.S.U. ha complert i compleix, amb honor, els seus deures revolucionaris, patriòtics, republicans. Els seus deures envers la classe obrera, Catalunya i la República.

DEFENSORS consequents del Front Popular, en el curs de la guerra, contra el franco-falangisme i la invasió estrangera, van mantenir fermament, a desgrat de tots els obstacles, provocacions i incomprendiments, la nostra indestructible trajectòria d'unitat i de lluita. Sabem que no n'hi havia cap altra capaç de portar el nostre poble pel camí de la victòria!

La traïtiva «casadista», portada a cap sota el signe criminal i reaccionista de l'anticomunisme, en trencar la unitat combatent de les forces obreres, republicanes i democràtiques, la unitat combatent dels pobles hispànics, va accelerar la derrota dels exèrcits de la República.

La perdiu momentània de la guerra, l'any de desmoronament, va enfonsar, encara més, la nostra convicció; no sols en la justesa de la línia política del Partit, sinó en la necessitat de combatir amb més desig i entusiasme per a fer-la triomfar.

Mentre altres oblidaven llurs deutes contractades envers el nostre poble i crecaven en espanyards, situats a l'emigració, i deixaven còrrer els edeveniments, els militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya no van perdre mai la perspectiva.

Recordem, entre tants d'altres, un passatge de l'article «Catalunya, unita, en redrecarà», escrit pel nostre volent company Joan Comorera: amb motiu del 19 de juliol del 1939:

«No! Catalunya no ha estat venduda... Catalunya retrobarà —va escriure el secretari general del P.S.U. de C.—, en les cendres dels seus màrtirs i en les runes de les seves suars, joioses quan l'energia i el seu heroisme necessaris per a renixer a una vida millor, de més altres voltades; de més altres i humanes ambicions, de més àmplies lluitadors, en el si de la República espanyola, democràtica i lliure, recobrada.»

(Passa pàg. 2)

A Tolosa, davant 40.000 persones,
DOLORES IBARRURI
VA FIXAR LA POSICIO POLITICA
del Partit Comunista d'Espanya

(Llegiu informació a la segona pàgina.)

Un aspecte de la gran concentració de Tolosa

(Foto: Boix).

LLuita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 111. Preu 5 fr. - 25 de juliol del 1947-Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. París XIX

ONZE ANYS AL SERVEI DE LA CLASSE OBRERA, DE CATALUNYA I DE LA REPUBLICA

per Rafael VIDIELLA

A QUESTS dies s'han completat onze anys d'un felic edeveniment històric ple de promeses per al futur progressiu del nostre poble: la fusió dels quatre partits marxistes catalans—Partit Comunista de Catalunya, Unió Socialista, Federació Catalana del P.S.O.E i Partit Català Proletari—dins del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Les jornades combatents, victorioses del 19 de juliol del 1936, van veure's completades per un esclatant triomf del proletariat català: la seva unificació política, la seva organització en un veritable partit de la classe obrera.

El proletariat de Catalunya va trobar en el P.S.U.C. el seu Partit. Un partit de tipus nou, amb una gran missió històrica a complir. Un partit, amb disciplina de ferro, amb una unitat orgànica i política indestructible. Un partit guiat per una teoria revolucionària, d'avanguarda, guiat per la ciència del marxisme-leninisme-stalinisme. Ciència que havia triomfat en la sisena part del món i que havia de revalidar la seva fortalesa i visibilitat, en el curs de la gran guerra antifeixista i alliberadora, en esser el puntal més ferm, el factor fonamental de l'extraordinària victòria dels pobles soviètics davant del nazifeixisme.

Contra l'aventurisme i l'especulació, que tant de mal han fet al moviment obrer de Catalunya, va sorgir el nostre Partit amb la seva doctrina revolucionària, amb la seva teoria revolucionària, invencible.

Amb la creació del P.S.U.C. els treballadors catalans ja no marxarien més a les palentes. Llur combativitat i maduresa política podrien ésser, com ho han estat, millor aprofitades.

La constitució del Partit Socialista Unificat de Catalunya no sols va significar un triomf per a la classe obrera sinó que fou, també, un triomf de tot el poble, puix que el P.S.U.C. esdevenia progressivament el partit nacional de Catalunya, el més nacional de tots. I ho era perquè naixia lligat a les formes més avançades de l'economia, perquè era el partit únic de la classe obrera, de la classe més progressiva, de la columna vertebral de la nació.

Contra el xenofòbia, contra el nacionalsim petit burges, va sorgir el nostre Partit amb la seva justa teoria revolucionària. Va sorgir el partit marxista de Catalunya, amb la seva concepció Staliniana del problema nacional; va sorgir l'únic partit que pot donar una solució efectiva al problema de l'alliberament nacional del nostre poble.

Amb la creació del P.S.U.C. el proletariat català va trobar l'arma amb la qual pot lluitar amb més eficiència fins assolir el seu alliberament social. Catalunya va trobar l'arma amb la qual

el pensament davant dels problemes que planteja la necessitat de treure Franco del Poder, de recobrar la República i les nostres lluites, de reconstruir la nostra pàtria arruïnada pel franco-falangisme. I ho fa per boca del seu home més qualificat, més resistent.

Els sols aranys d'aquest acte ha desvetllat moltes demostracions d'entusiasme i de simpatia en tots els nostres militants, en tots els sectors de l'emigració catalana i republicana; demostracions que s'expressen en una mobilització i returada dels patriots per acudir a escoltar-lo i expressar darrer adhesió no regatjada, i en declaracions que recollim amb l'estima que mereixen a la taula de la nostra Redacció i a les pàgines del nostre portavoz.

Era que la paraula de Joan Comorera era paraula dirigent, orientadora. Autoritzada per una analisi profunda de tots els problemes que havia biscut i pujat el nostre poble i el món en general; prestigiosa per una conducta de combatent incorruptible, intratigant amb totes les febles, amb tota gairebida de passivitat i capitulació.

La paraula de Joan Comorera, doncs, és esperada amb impaciència patriòtica, amb fe democràtica per tots els militants del Partit i pels que no ho són. Per tots han estat compreses l'abast política i nacional que tindrà el seu parlament.

Aquest acte s'escau en el compliment de l'onest unitarisme del P.S.U.C. que el Partit es disposa a commemorar amb diversos actes a tot França. Tots els companys del Secretariat—Ramon Soliva a Tolosa; Rafael Vidielles a París; Wenceslau Colomer a Carcassona i Josep Moix a Montauban—, i nombrosos d'altres destacats companys a diversos indrets del país portaran la seu encoratadora del Partit a la nostra emigració en aquesta hora greu per a la República i per Catalunya, de gran importància per a tots.

Estem segurs que l'anniversari del P.S.U.C. serà celebrat a tots els pobles del món en es trobi per petit que sigui, un nucli de militants, de patriotes catalans. Als països d'Amèrica, d'Africa, d'Europa i, fundamentalment, a Cata-

lunya, des d'abordament, sense cap mena de canvi, contra els capituladors i pel recobrament de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals del nos-

tre. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange. Que lluiti abnegadament, sense cap mena de canvi, contra els capituladors i pel recobrament de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals del nos-

tre, i, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

El gran acte de PERPINYA

El proper diumenge, dia 27, es celebrarà a Perpinyà un acte polític en el qual parlarà el nostre secretari general, el dirigent del proletariat i del poble de Catalunya, company Joan Comorera.

El P.S.U.C. de C. ha volgut, amb l'organització d'aquest acte, exposar a tots els catalans, en tots els espais republicans, els seus principis i antifranquistes, el seu pensament davant dels problemes que planteja la necessitat de treure Franco del Poder, de recobrar la República i les nostres lluites, de reconstruir la nostra pàtria arruïnada pel franco-falangisme. I ho fa per boca del seu home més qualificat, més resistent.

Els sols aranys d'aquest acte han desvetllat moltes demostracions d'entusiasme i de simpatia en tots els nostres militants, en tots els sectors de l'emigració catalana i republicana; demostracions que s'expressen en una mobilització i returada dels patriots per acudir a escoltar-lo i expressar darrer adhesió no regatjada, i en declaracions que recollim amb l'estima que mereixen a la taula de la nostra Redacció i a les pàgines del nostre portavoz.

Era que la paraula de Joan Comorera era paraula dirigent, orientadora. Autoritzada per una analisi profunda de tots els problemes que havia biscut i pujat el nostre poble i el món en general; prestigiosa per una conducta de combatent incorruptible, intratigant amb totes les febles, amb tota gairebida de passivitat i capitulació.

La paraula de Joan Comorera, doncs, és esperada amb impaciència patriòtica, amb fe democràtica per tots els militants del Partit i pels que no ho són. Per tots han estat compreses l'abast política i nacional que tindrà el seu parlament.

Aquest acte s'escau en el compliment de l'onest unitarisme del P.S.U.C. que el Partit es disposa a commemorar amb diversos actes a tot França. Tots els companys del Secretariat—Ramon Soliva a Tolosa; Rafael Vidielles a París; Wenceslau Colomer a Carcassona i Josep Moix a Montauban—, i nombrosos d'altres destacats companys a diversos indrets del país portaran la seu encoratadora del Partit a la nostra emigració en aquesta hora greu per a la República i per Catalunya, de gran importància per a tots.

Estem segurs que l'anniversari del P.S.U.C. serà celebrat a tots els pobles del món en es trobi per petit que sigui, un nucli de militants, de patriotes catalans. Als països d'Amèrica, d'Africa, d'Europa i, fundamentalment, a Cata-

lunya, des d'abordament, sense cap mena de canvi, contra els capituladors i pel recobrament de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals del nos-

tre. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

ra. I, finalment, el 19 d'agost, a la Falange.

«Totes dues experiències (la de Catalunya i la de l'emigració) camarenades, demostren que el P.S.U. de C. és ja un objectiu assolit; que el P.S.U. de C. no és ja un assaig sinó una glo-

La política anglo-saxona a Alemanya

CAP EL IV REICH?

Per Manuel M. ROCA

A la premsa del dia 16 d'aquest mes informa que el general Clay, governador general nord-americà d'Alemanya, ha rebut noves instruccions sobre la política a seguir, instruccions que consagren un perillós viratge de la política nord-americana a Alemanya.

Aquestes instruccions defineixen una de la qual és la divisió d'Alemanya i l'exercici del potencial industrial de les zones occidentals.

Domenys el general Clay carta blanca per tal de «prendre totes les mesures oportudes i destitutives per assolir els objectius del Govern nord-americà a Alemanya» i per a fer front a les exigències militars.

El seu fet de la necessitat de donar noves directrius és altament significatiu. Cal recordar que les anteriors foren dades pel general Eisenhower el maig del 1945, l'època de la victòria; preconaven l'entesa i cooperació entre tots els aliats en la resolució dels problemes alemanys. En les noves instruccions no es diu un sol mot sobre aquesta qüestió.

El general Clay ha declarat: «Les direccions que he rebut de Washington? Permeten el renadament de la indústria alemanya».

Aquesta línia d'ha constituit l'anomenada «Foreign Trade Corporations», societat anglo-americana d'importació amb un capital inicial de 50 milions de dòlars i crèdits de 500 milions garantits pels Gouverns nord-americà i britànic, amb l'objectiu de finançar l'economia alemanya de les zones occidentals. El Consell Directiu d'aquesta companyia estarà compost per un nord-americà, un britànic i dos alemanys.

Posa en mans del Consell de la zona anglo-nord-americana unificada —i a la qual es pretenia ajuntar també la zona que s'ha de dividir— els mitjans econòmics per a convertir-se en un veritable Govern d'Alemanya d'osten.

Mentre es parla molt del «Pla Marshall» com d'una panacea capaç de salvar Europa de tots els mals que pateix i es demana que els països europeus establinc «altres propis plans econòmics» per a poder rebre l'ajut nord-americà, han creat a Washington tres Comitès per a elaborar els plànols de l'ajut ianqui a Europa. Mister Harryman, secretari de Comerç, és el president del principal d'aquests Comitès. La primera cosa que ha fet ha estat dirigir-se a Alemanya per veure sobre el terreny quines són les

necessitats de l'Alemanya de l'oest. Ha declarat: «El Govern dels Estats Units està convençut que la reconstrucció de l'Alemanya occidental és essencial per a la reconstrucció d'Europa, alemany de l'Europa occidental».

Els anglo-nord-americans prenen febrosament l'escissió d'Alemanya. Durant els dies 6 i 7 de juny van tenir lloc a Munic —i per què no a Berlin, que és la capital d'Alemanya?— una Conferència dels primers ministres dels territoris alemanys per tal d'adelivar sobre els problemes urgents del poble alemany i contribuir a llur solució.

Cal dir que en la preparació ni els treballs de la Conferència no han contribuït a realitzar aquests objectius. No foren invitats als partits democràtics ni els sindicats perquè dominessin. Illur opinió.

Els primers ministres dels cinc territoris de la zona d'ocupació soviètica foren invitats; per tal de guardar les formes, però es van veure obligats a retirar-se de la Conferència a la primera sessió davant la posició infràctigant dels primers ministres de les zones occidentals que s'oposaren a què fos inclosa en l'ordre del dia la qüestió de la formació d'una administració alemanya central per mitjà d'un conveni entre els partits de democràtics i els sindicats, d'acord amb les decisions de Potsdam.

El desenvolupament d'aquesta Conferència cal veure-la en coneixó amb els acords anglo-nord-americans sobre la creació d'organismes administratius alemanys a la doble zona. Els imperialistes anglo-saxons volen que quan es reuniixin els ministres d'Afers Estrangers a Londres el mes de novembre, es trobin davant d'un fet consumat, la divisió d'Alemanya.

La premsa dels imperialistes nord-americans i certes cercles del Departament d'Estat nord-americà parlen amb tot cinisme de concretar una pau per separat amb l'Alemanya occidental que congravaria aquesta divisió.

DESPRES de la primera guerra mundial, els imperialistes britànics, aleshores dirigents de la política aliada, en comptes de contribuir l'enfortiment de la incipient democràcia de la República de Weimar, l'enfortien de la qual hauria assegurat la pau

EL PLA MARSHALL

La democràcia mundial contra el franquisme

ITALIA.

UNA PROTESTA DELS OBRERS DEL TRANSPORT

COSTA RICA

AFAVOR D'ALBERT SANCHEZ

El president de la República, Teodoro Picado, ha cablegrafiat a França demanant clemència per Alberto Sanchez Bascuñan, que recentment havia condonat a mort per un tribunal franquista.

Al mateix temps, el Sindicat va enviar una ènigmàtica protesta al consolat franquista i demanava la intervenció del mi-

El dia 7 de juliol el Sindicat del Transport va parar el transport de mercaderies amb destinació a Espanya, com a protesta de la detenció del dirigent iugoslà Josep Satué.

A FAVOR D'ALBERT SANCHEZ

El president de la República, Teodoro Picado, ha cablegrafiat a França demanant clemència per Alberto Sanchez Bascuñan, que recentment havia condonat a mort per un tribunal franquista.

Al mateix temps, el Sindicat va enviar una ènigmàtica protesta al consolat franquista i demanava la intervenció del mi-

El mirallet de l'ajut ianqui

A la política estrangera del Partit Socialista francès es caracteritza per la del seu líder Léon Blum. L'actuació del qual ha estat marcada, en el terreny de les relacions internacionals, per dos esdeveniments considerables: la signatura amb els Estats Units del tractat sobre l'empréstit i la preparació del tractat franco-britànic.

L'actuació del seu líder Blum havia anat personalment als Estats Units i va signar el tractat sobre l'empréstit la víspera de les eleccions generals, creant proves als francesos que el Partit Socialista es sotingué pels Estats Units i que el seu acte a les eleccions garantia una «pluja d'ajuts» de crèdits nord-americans, la prova d'ajuda i altres variants de l'ajut econòmic a França. En realitat, aquesta significa posar l'economia francesa sota el control estranger. Però els dirigents del tractat del Partit Socialista no determinaven davant de res i continuaven amb el mateix sel d'abans a exaltar la política dels Estats Units i a descriure les perspectives i els avantatges de l'obtenció de nous crèdits nord-americans.

Durant el seu curs pas pel Poder, Blum perfila igualment la conclusió del tractat franco-britànic sense assegurar-se per endavant una apropiada protecció dels interessos francesos: Abans de fixar la sort d'Alemanya, de resoldre el problema del carò del Ruhr i d'altres qüestions que són un interès vital per a França. No es pas per res que els medis reactionaris inclinin a considerar el tractat, no com un instrument de la consolidació de la pau i de la seguretat, sinó com un mitjà

PROFUNDINT encara més la seva política, Léon Blum pren una altra vegada posició davant la tesi churilliana dels Estats Units d'Europa. No és pas per casualitat que els medis nord-americans, que es feliciten de la lluita dels socialistes francesos en el seu control d'estat, i els dirigents del tractat del Partit Socialista no tinguin d'altres que la de l'ajut ianqui a exaltar la política dels Estats Units i a descriure les perspectives i els avantatges de l'obtenció de nous crèdits nord-americans.

Durant el seu curs pas pel Poder, Blum perfila igualment la conclusió del tractat franco-britànic sense assegurar-se per endavant una apropiada protecció dels interessos francesos: Abans de fixar la sort d'Alemanya, de resoldre el problema del carò del Ruhr i d'altres qüestions que són un interès vital per a França. No es pas per res que els medis reactionaris inclinin a considerar el tractat, no com un instrument de la consolidació de la pau i de la seguretat, sinó com un mitjà

combinació del Partit Socialista que els

members del Partit Socialista que

HONOR I GLORIA ALS HEROICS MILITANTS DEL P.S.U. DE C.

caiguts en la lluita contra el feixisme,
per CATALUNYA, LA REPUBLICA i la DEMOCRACIA!

Josep MIRET
Assassinat als camps de la mort a Alemanya.

Josep FUSIMANYA
Mort al front de Crimea.

Jaume GIRABAU
Assassinat pels falangistes a Madrid.

Hilari ARLANDIS
Mort en un bombardeig feixista a Figueres.

Pere ALMAGRO
Assassinat als camps de la mort d'Alemanya.

LUITA, avui, en celebrar l'onzena aniversari de la constitució del Partit Socialista Unificat de Catalunya té a publicar, honorant-los com es mereixen, els noms coneguts dels companys que formen part de l'estol, del glòries estol, de militants que han oferit a la causa de la democràcia, de la República i de Catalunya tot allò que podien oferir: llur vida.

Sabem que els noms que publiquem no són tots els dels caiguts en compliment del mandat del Partit i de la nostra Direcció. Sabem de l'existència anònima de centenars i de milers de patriotes que han mort —amb el pit travessat per les bales falangistes i hitlerianes uns, d'altres als camps d'extermini alemany i d'altres prematurament, emmalaltits per les exigències de la lluita— amb el carnet del Partit per escut i per bandera, esdevingut escut i bandera nacionals.

Sabem, tanmateix, que, coincidint amb el Partit en el pensament i en la voluntat de vèncer el franquisme i el nazisme, han caigut en les mateixes condicions que els nostres companys, altres centenars i milers de compatriotes, d'altres ideologies, de tots els pobles hispànics.

Sigui per a tots ells, per als que han tingut als llocs de direcció política o militar, com per als modestos il·lustrats, el nostre patriòtic i emocionat record i

vagi també per a tots ells la nostra promesa que sabrem fer honor a llur execució que per nosaltres és exemplar.

Una contribució com la que ha aportat el nostre Partit a la causa de la democràcia i de la llibertat del nostre poble, solament es pot donar quan es posseixen uns principis, els arrels dels quals neixen de les pròpies entranyes del poble i de la classe obrera, uns principis que, analitzats històricament, donen la seguretat

del triomf de la causa popular i del proletariat.

Aquesta és la raó, substancialment democràtica i nacional, damunt la qual recola el Partit per mantenir-se en mobilització permanent contra Franco i els seus aliats. Aquesta és la raó que ja el Partit una unitat d'avantguarda en el moviment d'alliberament nacional a dins i a fora del nostre país.

Enduts per aquests invariables i inseparables principis, centenars de com-

panys han deixat la comoditat i la seguretat de l'exili per retornar a la pàtria a ocupar el lloc d'honor al front clandestí i patriòtic que dia a dia, enmig dels més grans perills, crea les condicions que han d'acabar amb Franco i Falange.

Aquests principis, immortals, són els que han fet dels nostres companys una legió d'hérois incorruptibles davant dels exercits falangistes i dels escamots d'exèrcit, als camps nazis de la mort, al

front gloriós mil vegades de la URSS, a Afrika, França i arreu en el deure els ha cridat.

Només quan es poseeixen uns principis com els establets per Marx i Engels, desenvolupats i enriquits amb les aportacions sòlides i valioses de Lenin i Stalin, és possible la formació d'un Partit que, com el nostre, com el Partit germano, el Comunista d'Espanya, com tots els Partits Comunistes del món, capdavant dels quals tenim el gloriós Partit Comunista Bolxevic de la URSS, sigui la jornal on es forgen els herois i els màrtirs nacionals per servir la classe obrera, el poble i la nació.

Només una direcció política capaç d'esser fidel a aquests principis, de fer-los realitar per una aplicació intransigent, pot merèixer i tenir la confiança absoluta del Partit, del proletariat i del poble; pot ésser capaç d'organitzar i d'assolir gloriosament la victòria.

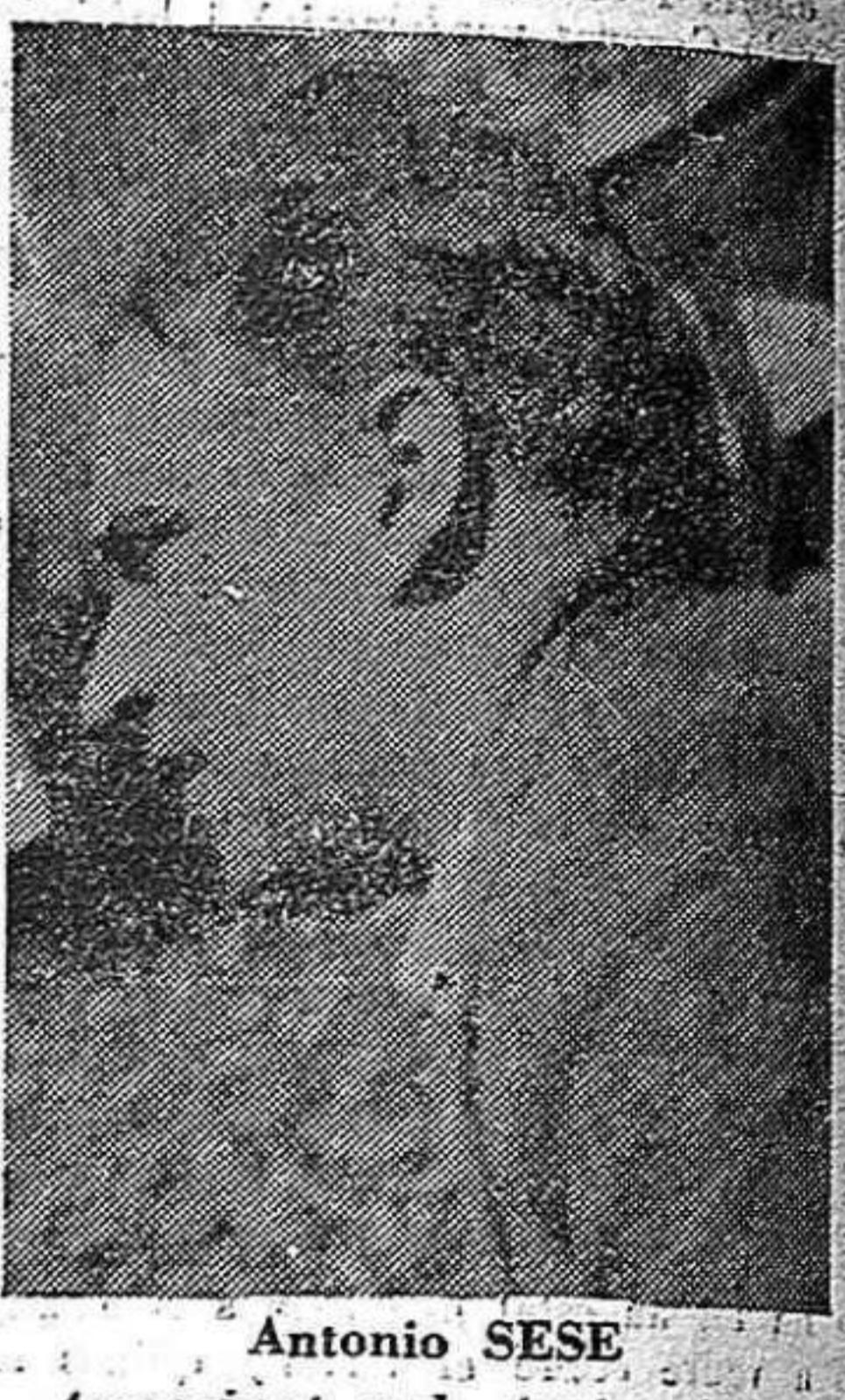
Per això han mort els milers dels nostres combatents.

Per això via i creix el Partit, seguir que al costat del nostre Comitè Central del nostre Secretariat, del nostre volgut Secretari General Joan Comorera, enderrocarem el franquisme i reconstruirem el nostre país en un ordre democràtic i republicà, de pau i de treball progressius, de llibertat i de benestar per a tot el nostre poble.

Felip G. GUERRERO (Matas)

Mort a l'Argentina.

Antoni SESE

Assassinat pels trotsquistes a Barcelona.

L. RUIZ SALIDO

Josep CASTRO

BONET

Albert SANJOAN

Ramon ALTESA

Antoni CUBELL

Joan PONS

Joan PUIGCERCOS

Angel CALSINA

Pere ANGLADA

PERARNAU

PAYEROLS

CASTELLO

Miquel MUCIO

de Vilaseca

MORTS EN LA LLUITA PER L'ALLIBERAMENT DE FRANÇA

Conrad MIRET

de Barcelona

Miquel LOPEZ

de Figueres

Antoni CAMPOY

Ricard BROTONS

Antoni SERRA

Didae VERA

Eduard GONZALEZ

Balbí IZQUIERDO

de Lleida

Agustí HERNANDEZ

Josep BALLESTER

de Barcelona

Carme JUANOS

cremada pels hitlerians a Roda-sur-Glane

Domènec SERVETO

de Terrassa

Jaume SEROS

d'Albagès

Antoni DOLORES

Bernard ROY

Josep PARES

de Tortosa

Josep QUERALT

Pere RUSP

Francesc BELLON

Modest CASTELLVI

Vicen MIRA

Manuel BERGES

de Lleida

Josep MASSA

de Barcelona

José FORNOS

de Tarragona

Amadeu TORRENTS

de Cornellà

CAMPAMA

Salvador ROCA I ROCA

de Barcelona

Eliodor IZA

d'Euzkadi

Pere PANCHAME

Mort al front soviètic.

MILITANTS DEL P. S. U. DE C. CONDECORATS per llur exemplar i heroic comportament

en el curs de la guerra antifeixista i alliberadora

Joan BLAZQUEZ

(Caser) General F.F.I. Cavaller de la Legió d'Honor. Medalla de la Resistència. Creu de guerra amb palma.

R. PEREZ CANDELA

Tinent Coronel F.F.I. Creu de guerra.

M. PEREZ CORTES

Comandant F.F.I. Creu de guerra.

YUFERA (Pablo)

Comandant F.F.I. Creu de guerra.

Lluís CATALA

Capità F.F.I. Creu de guerra.

Josep ESTIARTE

Tinent F.F.I. Creu de guerra.

Celia LLANEZA

Enllaç F.F.I. Creu de guerra.

Antoni GUIU

Soldat F.F.I. Creu de guerra.

En aquesta relació, per no tenir

encara la llista completa, no figuren els noms de les desenes i desenes de militants del P.S.U. de C. condecorats a la Unió Soviètica amb l'Ordre de Lenin, de la Bandera Roja, de l'Estandera Roja, de Guerrillers de Primera Classe, amb les medailles de la Defensa de Moscou, de Leningrad, del Caucas, d'Ucrània, de la presa de Berlín, etc, etc.

A tots els nostres companys condecorats pel Govern soviètic els associem «en l'homenatge que, en aquest onzè aniversari, el Parlament a tots els militants que, dintre i fora de Catalunya, han sabut i saben complir amb llur deure de combatents, de revolucionaris, de patriotes.

Tomàs GASSOL

Soldat F.F.I. Creu de guerra.

Josep HERRERO

Soldat F.F.I. Creu de guerra.

Guillem URQUIZA

Capità F.F.I. Creu de guerra.

Miquel LOPEZ

Capità F.F.I. Creu de guerra a títol pòstum. (Mort en els combats de La Parade, Lozère).

Antoni CAMPOY

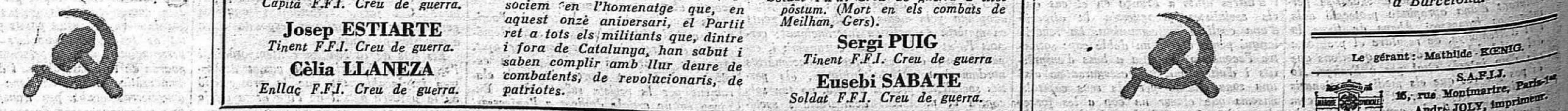
Soldat F.F.I. Creu de guerra a títol pòstum. (Mort en els combats de Meilhan, Gers).

Sergi PUIG

Tinent F.F.I. Creu de guerra.

Eusebio SABATE

Soldat F.F.I. Creu de guerra.

Le gérant: Mathilde KENIG

S.A.F.I.

15, rue Montmartre, Paris-1^e